

Arrest

nr. 217 391 van 25 februari 2019
in de zaak RvV X / IV

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat V. NEERINCKX
Akkerstraat 1
9140 TEMSE

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVE KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Afghaanse nationaliteit te zijn, op 30 november 2018 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 30 oktober 2018.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 16 januari 2019 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 18 februari 2019.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken J. BIEBAUT.

Gehoord de opmerkingen van advocaat M. KIWAKANA, die *loco* advocaat V. NEERINCKX verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché C. CORNELIS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. De bestreden beslissing luidt als volgt:

“A. Feitenrelaas

U verklaart de Afghaanse nationaliteit te bezitten en van Sadat origine te zijn. Uw familie is afkomstig uit de provincie Logar in Afghanistan. Uw familie vluchtte meer dan 35 jaar geleden naar het buurland Iran. U bent geboren in de stad Semnan, gelegen in de gelijknamige Iraanse provincie. U en uw familie beschikten er over verblijfsdocumenten. U studeerde aan verschillende Iraanse scholen, tot de eerste graad van het hogere middelbaar. Daarnaast had u ook buitenschoolse activiteiten, zo volgde u lessen Engels en ging u naar de muziekschool. Uw vader werkte er in de bouw maar daarnaast deed hij aan kalligrafie. U verliet Iran uit vrees om gerekruteerd te worden voor de oorlog in Syrië. U stelt daarnaast dat de mensenrechten in Iran niet worden gerespecteerd. U vreest bij terugkeer naar Afghanistan gedood te zullen worden omdat u aan de grens als een Iraniër zou kunnen aanzien worden. U verliet

Iran omstreeks 15 oktober 2015. Op 30 oktober 2015 kwam u aan in België, waar u op 12 november 2015 een verzoek om internationale bescherming indiende. Ter staving van uw verklaringen legt u volgende documenten voor: een kopie van uw Iraanse verblijfskaart, kopieën van de Iraanse verblijfskaarten van uw ouders, de taskara van uw vader, een kopie van de universele verklaring van de rechten van de mens en een briefomslag.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen.

Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Er dient te worden opgemerkt dat u doorheen uw verklaringen niet aannemelijk heeft gemaakt dat u een persoonlijke vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie heeft of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming loopt.

Op een verzoeker rust de verplichting om van bij aanvang van de procedure zijn volle medewerking te verlenen bij het verschaffen van informatie over zijn verzoek om internationale bescherming, waarbij het aan hem is om de nodige feiten en relevante elementen aan te brengen bij de Commissaris-generaal, zodat deze kan beslissen over het verzoek om internationale bescherming. De medewerkingsplicht vereist dus van u dat u correcte verklaringen aflegt en waar mogelijk documenten voorlegt met betrekking tot uw identiteit, uw nationaliteit, de landen en plaatsen van eerder verblijf, reisroutes en reisdocumenten. Niettegenstaande u bij de aanvang van uw persoonlijk onderhoud uitdrukkelijk gewezen werd op de medewerkingsplicht die op uw schouders rust (zie notities CGVS, p.2-3), blijkt uit het geheel van de door u afgelegde verklaringen en de door u voorgelegde stukken duidelijk dat u niet heeft voldaan aan deze plicht tot medewerking.

Er werd immers vastgesteld dat er geen geloof kan worden gehecht aan uw beweerde Afghaanse nationaliteit. Dit is nochtans belangrijk voor de beoordeling van uw vrees voor vervolging en uw nood aan subsidiaire bescherming. Identiteit, nationaliteit en herkomst maken immers de kernelementen uit in een asielprocedure. Het is binnen het kader van deze fundamentele gegevens dat een asielrelaas kan beoordeeld worden. Het principe van internationale bescherming als surrogaat en laatste uitweg voor het ontbreken van een nationale bescherming, veronderstelt de plicht van elke verzoeker eerst de nationaliteit en bescherming te benutten waarop hij aanspraak kan maken. Bij de beoordeling van de noodzaak aan internationale bescherming en derhalve de vervolging in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet, is het essentieel bij voorbaat te bepalen in welk(e) land(en) van herkomst enerzijds de vrees voor vervolging of het risico van ernstige schade ingeroepen wordt en anderzijds in welk(e) land(en) van herkomst bescherming kan worden gezocht en effectief kan worden ingeroepen in de zin van artikel 48/5, § 1 en 2 van de Vreemdelingenwet. De Commissaris-generaal heeft dan ook terecht uw voorgehouden herkomst en nationaliteit grondig bevestigd en beoordeeld. Indien u beweert de Afghaanse nationaliteit en herkomst te hebben, dan dient uw ingeroepen vrees voor vervolging of ernstige schade evenals de mogelijke nationale bescherming ten opzichte van Afghanistan te worden beoordeeld. Indien de verklaringen over de voorgehouden Afghaanse nationaliteit en herkomst niet aannemelijk geacht worden, maakt u evenmin de door u aangehaalde nood aan bescherming aannemelijk en dient de commissaris-generaal te besluiten tot de weigering van internationale bescherming.

In casu werd vastgesteld dat u uw Afghaanse nationaliteit niet aannemelijk maakt.

Vooreerst dient opgemerkt dat u tegenstrijdige verklaringen hebt afgelegd over uw eigen etnische origine. Zo verklaarde u op de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ) dat u Hazara bent (Verklaring DVZ, p. 4, vraag 6d). Op het CGVS verklaart u echter Sadat van origine te zijn. Geconfronteerd met deze tegenstrijdigheid beweert u dat men u op de DVZ niet vroeg naar uw etnische origine. U stelt dat u anders wel zou gezegd hebben dat u Sadat bent (CGVS, p. 18-19). Deze uitleg weet echter allerminst te overtuigen.

Vervolgens dient opgemerkt dat uw kennis over uw beweerde land van herkomst ontoereikend is. Zo verklaarde u dat uw familie ongeveer 35 tot 40 jaar geleden vanuit Kolangar in de Afghaanse provincie Logar naar Iran verhuisde. Wat Kolangar is, wist u echter niet te zeggen. U verklaart voorts dat uw familie onder andere gevlucht is omwille van gevechten en zelfmoordaanslagen van de Taliban, hetgeen allerminst strookt met de informatie waarover het CGVS beschikt (CGVS, p. 11 t/m 14). Hieruit blijkt immers dat de Taliban pas actief is geworden omstreeks 1994. Geconfronteerd met deze anomalie antwoordde u dat u reeds zei dat u het niet exact weet en u voegt toe dat de Taliban er misschien waren of dat ze er misschien niet waren (CGVS, p. 13-14).

Daarnaast heeft u pas in België gehoord van de bekende Afghaanse ex-president Najibullah. U kon bovendien enkel zeggen dat hij een politicus is en een goede persoon en dat hij gedood werd. Wanneer hij gedood werd wist u echter niet te zeggen. Gevraagd naar zijn etnische origine moest u eveneens het antwoord schuldig blijven (CGVS, p. 34 en 35). Wie Gulbuddin Hekmatyar is, wist u niet, u zou enkel zijn naam wel eens hebben gehoord (CGVS, p. 36). Nochtans is deze een gekende krijgsheer en voormalig eerste minister. Wanneer u wordt gevraagd wie Abdul Rashid Dostum is, kan u enkel vaagweg zeggen dat u zijn naam hoorde, dat hij een Afghaanse politicus is en dat u hem gezien hebt in een filmpje op facebook. Wanneer u echter naar zijn etniciteit wordt gevraagd moet u het antwoord schuldig blijven. Wanneer u wordt gevraagd van waar hij origineel afkomstig is in Afghanistan blijkt u dit evenmin te weten. Nochtans is generaal Dostum als eerste vice president van Afghanistan en leider van de Oezbeekse minderheid één van de belangrijkste figuren in Afghanistan (CGVS, p. 36). Over de Afghaanse nationale held Ahmad Shah Masoud, weet u enkel te vertellen dat hij een Afghaanse politicus is. Wanneer u wordt gevraagd om zelf bekende personen van Hazara of Pashtun origine te noemen moet u het antwoord schuldig blijven (CGVS, p. 36). Voorts kende u geen enkele Afghaanse politieke partij en gevraagd wat de Afghaanse nationale sport is, antwoordt u dat dit cricket is. Uit informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt blijkt echter dat buzkashi de nationale sport is van Afghanistan. Wanneer u wordt gevraagd naar de herfstmaanden van de Afghaanse kalender zijn, moet u het antwoord schuldig blijven. Het is ook opmerkelijk dat u buiten Logar slechts drie andere Afghaanse provincies kan noemen. Bovendien geeft u toe dat u de namen van deze provincies hoorde in het opvangcentrum in België. Namen van bekende Afghaanse Pashtun stammen kent u evenmin en wanneer de laatste verkiezingen plaatsvonden in Afghanistan weet u niet te zeggen. U werd ermee geconfronteerd dat u een opgeleid persoon bent, naar school bent geweest en zelfs grafische designs maakt op de computer. U werd gevraagd waarom u dan zo een beperkte kennis hebt over Afghanistan en u werd op het bevreemdende karakter hiervan gewezen. Als reactie stelt u dat u geboren en getogen bent in Iran. U verklaart dat het uw ouders waren die Afghanistan verlieten en naar Iran kwamen. U stelt dat u er geen behoefte aan had om zaken te weten over Afghanistan. (CGVS, p. 34-38). Toch is het bevreemdend dat u niet meer zou hebben gehoord over Afghanistan van uw familie of de andere Afghanen in Semnan.

Vervolgens dient opgemerkt dat uw kennis over de Afghaanse gemeenschap in Semnan eveneens te beperkt is.

Wanneer u wordt gevraagd of er een grote Afghaanse gemeenschap was in Semnan, antwoordt u bevestigend. Wanneer u wordt gevraagd naar de etnische origine van de Afghanen die er woonden, repliceert u dat de meesten Hazara waren van origine, maar dat er ook Tadzjiken en Oezbeken woonden. Wanneer u wordt gevraagd namen te noemen van Hazara die u persoonlijk kent in Semnan kan u slechts twee namen noemen, van klasgenoten. U beweert dat u enkel die twee jongens kende en dat u geen andere personen van Hazara origine kende in Semnan, hetgeen niet aannemelijk is. Wanneer u wordt gevraagd naar Tadzjiken en Oezbeken die u kende in Semnan, kan u slechts de naam noemen van één buurman. Wanneer u wordt gevraagd welke andere Tadzjiken u persoonlijk kende in Semnan, verklaart u er geen andere persoonlijk te kennen. U werd daarna gevraagd welke mensen van Sadat origine (uw eigen etnische origine) u persoonlijk kende in Semnan, die geen familie of verwanten zijn van u. Als reactie verklaart u vaagweg dat u er velen kon zien, op ceremonies en andere gelegenheden, maar dat u hun namen niet vroeg. Dat u niemand van uw eigen etnische origine (naast uw eigen familie) bij naam kende in Semnan, terwijl u wel verklaart dat er veel mensen van uw eigen origine waren, ondermijnt uw bewering dat u heel uw leven in Semnan zou hebben verbleven als Afghaanse vluchteling. Bovendien kan u nauwelijks iets vertellen over de Afghanen die u kende in Semnan. Zo weet u niet eens te zeggen van waar zij afkomstig zijn. Als uitleg voor uw onwetendheid geeft u aan dat u niet de gewoonte hebt om persoonlijke vragen te stellen aan mensen. U voegt toe dat er 1000 à 2000 mensen waren en dat u niet aan iedereen kon vragen van waar ze afkomstig waren. U werd daarna gevraagd waarom u niet meer contact had met andere Afghaanse vluchtelingen. Als reactie verklaart u dat u zich wilde integreren in de Iraanse gemeenschap, de Iraanse taal en cultuur wilde leren en dat u daarom meer contact had met Iraniërs (CGVS, p.20-22). Dat u slechts drie Afghanen, die geen familie zijn van u, persoonlijk kent, ondermijnt de geloofwaardigheid van uw bewering dat u heel uw leven onafgebroken in Semnan in Iran zou hebben geleefd als Afghaanse vluchteling.

Bovendien weet u niet dat er in het jaar voor uw vertrek een nieuwe school is gebouwd in het Afghaanse vluchtelingenkamp in de buurt van Semnan. Wanneer u wordt gevraagd of er in de jaren voor uw vertrek nog scholen zijn geopend in het kamp, antwoordt u dat er geen scholen zijn geopend. U voegt toe dat u niet weet of er na uw vertrek scholen zijn geopend. Nochtans blijkt uit informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt dat er in 2014 een nieuwe school werd geopend in het vluchtelingenkamp, met de hulp van Japan en andere geïndustrialiseerde landen (CGVS, p.32).

Geconfronteerd met de plaatsnaam Islam Qala, blijkt u deze niet te kennen. Dit is echter de meest gebruikte grensovergang langs waar Afghanen terugkeren naar Afghanistan (CGVS, p.33-34). U kan wel twee plaatsen noemen waar grensovergangen gelegen zijn tussen Afghanistan en Iran, namelijk Herat en Zahedan. Wanneer u wordt gevraagd hoe de grensovergang bij Herat wordt genoemd verklaart u dit niet te weten. Wanneer u wordt gevraagd te vertellen over Zahedan verklaart u niet te weten of die plaats nu gelegen is op de grens tussen Afghanistan en Iran of de grens tussen Pakistan en Iran (CGVS, p.38).

Tot slot is het opmerkelijk dat u niet weet hoeveel er betaald werd voor uw reis naar België en dat u niet weet wie de smokkelaar was. U werd daarna geconfronteerd met het feit dat u een volwassen man bent en gevraagd waarom u zowel niet weet wie de smokkelaar was als hoeveel er betaald werd. Als reactie verklaart u dat dit komt omdat alles geregeld werd door uw vader. U stelt vaagweg dat uw vader zei dat u daar geen interesse voor moest tonen en dat u gewoon uw leven en toekomst moest maken (CGVS, p.29-30).

De documenten die u voorlegt kunnen niets wijzigen aan bovenstaande vaststellingen.

Zo dient opgemerkt te worden dat de Amayesh kaart die u voorlegt een kopie betreft waarvan de authenticiteit op geen enkele manier kan worden nagegaan. Hetzelfde geldt voor de kopieën van de vluchtelingenkaarten van uw ouders. Bovendien blijkt uit de informatie beschikbaar op het CGVS blijkt dat het mogelijk is om Iraanse documenten te verkrijgen tegen betaling. Niet alleen de aanwezige corruptie maar ook het feit dat Iran zowel een land van bestemming, vertrek en doorreis is voor vluchtelingen maakt dat er een lucratieve markt is voor het aanbieden en verkrijgen van valse documenten. In Iran zijn veel ronselaars actief die de inwoners van Iran of de buurlanden, zoals Afghanen, proberen te overtuigen om gebruik te maken van hun diensten. Op sociale media zijn verschillende berichten te vinden van smokkelaars die reclame maken voor hun diensten. Vaak gaat het dan om het aanbieden van een reis naar Europa met bijhorende valse documenten. Meestal worden er reisdocumenten, bijvoorbeeld valse Schengenpaspoorten, maar evengoed packages aangeboden met nodige documenten om een asielaanvraag te ondersteunen, zoals diploma's etc. De inhoud van de taskara van uw vader stemt dan weer niet overeen met uw verklaringen. Zo werd deze afgeleverd in het jaar 1375 (Afghaanse kalender, stemt overeen met de periode maart 1996/ maart 1997 volgens onze kalender). U beweert echter dat uw vader Afghanistan reeds eerder verliet, met name 35 of 40 jaar geleden (CGVS, p. 13 en 14). Daarnaast blijkt uit bovenvermelde informatie dat in Afghanistan en zelfs daarbuiten zeer gemakkelijk op niet-reguliere wijze, via corruptie en vervalsers, Afghaanse 'officiële' documenten kunnen verkregen worden. Veel Afghaanse documenten zijn, ook na gedegen onderzoek door Afghaanse deskundigen, niet van authentieke documenten te onderscheiden. Bijgevolg is de bewijswaarde van dergelijke documenten bijzonder relatief en volstaan zij op zich niet om de eerder vastgestelde ongeloofwaardigheid van uw relaas te herstellen.

Gelet op het geheel van bovenstaande vaststellingen hebt u niet aannemelijk gemaakt daadwerkelijk over de Afghaanse nationaliteit te beschikken. Gelet op de ongeloofwaardigheid van uw beweerde herkomst uit en nationaliteit van Afghanistan kan er evenmin enig geloof worden gehecht aan de door u aangehaalde nood aan bescherming die er onlosmakelijk mee verbonden is. Bijgevolg maakt u niet aannemelijk dat u gegronde redenen heeft om te vrezen voor vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin of een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

Uit bovenstaande vaststellingen blijkt dat u niet de waarheid heeft verteld over uw nationaliteit, dit in weerwil van de plicht tot medewerking die op uw schouders rust. Door uw gebrekkige medewerking op dit punt verkeert het Commissariaat-generaal in het ongewisse over uw werkelijke nationaliteit, waar u voor uw aankomst in België leefde, onder welke omstandigheden, en om welke redenen u uw werkelijke streek van herkomst verlaten heeft. Het belang duidelijkheid te verschaffen over nationaliteit kan niet genoeg benadrukt worden. U werd daarom tijdens het persoonlijk onderhoud op de zetel van het CGVS d.d. 2 januari 2018 uitdrukkelijk gewezen op het belang van het afleggen van correcte verklaringen met betrekking tot uw identiteit, uw nationaliteit, de landen en plaatsen van eerder verblijf, reisroutes en reisdocumenten (CGVS, p.2-3).

U werd op het einde van het persoonlijk onderhoud uitdrukkelijk geconfronteerd met de vaststelling dat er getwijfeld werd aan uw nationaliteit. U bleef echter vasthouden aan uw verklaringen (CGVS, p.37).

Door bewust de ware toedracht aangaande uw werkelijke nationaliteit, dat de kern van uw asielaanvraag raakt, te verzwijgen maakt u bijgevolg niet aannemelijk dat u daadwerkelijk nood heeft aan internationale bescherming.

De informatie waarop deze beslissing gebaseerd is werd als bijlage aan het administratief dossier toegevoegd.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet. Ik vestig de aandacht van

de Staatssecretaris voor Asiel- en Migratiebeleid op het feit dat u niet mag worden teruggeleid naar Afghanistan, het door u genoemd land van herkomst, vermits u niet over de Afghaanse nationaliteit beschikt.”

2. Het verzoekschrift

Verzoeker stelt dat zijn Afghaanse nationaliteit ten onrechte onaannemelijk wordt bevonden. Hij wijst op de door hem neergelegde stukken en benadrukt dat hun authenticiteit niet concreet, individueel of op onderbouwde wijze wordt betwist. Volgens verzoeker mogen de stukken niet worden afgewezen of als vals worden afgedaan louter op basis van de algemene overweging over de bestaande praktijken met zulke documenten. Dergelijke motivering maakt elk bewijs onmogelijk. Verweerder stelt zelf bovendien dat zelfs Afghaanse deskundigen de authenticiteit van een stuk niet kunnen nagaan. Zo maakt het CGVS het voor Afghanen die altijd in Iran hebben verbleven onmogelijk om het bewijs van hun herkomst te leveren aangezien deze ook geen kennis van hun regio kunnen etaleren. Volgens verzoeker is dergelijke motivering strijdig met de zorgvuldigheidsplicht en de materiële motiveringsplicht. Verzoeker is formeel dat de bijgebrachte identiteitsdocumenten niet vals zijn. Hij zal trachten de originelen te bemachtigen en aan het dossier toe te voegen.

Verzoeker betoogt verder dat het onlogisch is en dat er geen rekening werd gehouden met zijn profiel waar een hele resem kennisvragen werden gesteld over Afghanistan. Verzoeker is in Iran geboren en heeft daar zijn hele leven gewoond. Hij heeft dus geen affiniteit met of gerichtheid naar Afghanistan. Dat hij weinig wist te vertellen over dit land is dus normaal. Verzoeker vraagt zich af waarom er bijvoorbeeld geen onderzoek werd gedaan naar zijn specifieke dialect – eenvoudig na te gaan met de aanwezige tolk – om na te gaan of hij uit Logar afkomstig is. Verzoeker stelt dat het dossier daarom minstens moet worden teruggezonden naar het CGVS voor dergelijke aanvullende onderzoeksmaatregelen.

Verzoeker voert voorts aan dat hij weldegelijk relevante informatie kon verstrekken over de Afghaanse gemeenschap in Semnan. Dat hij weinig personen bij naam kon noemen, wijst volgens hem eerder op de oprechtheid van zijn verklaringen aangezien hij blijkbaar niet wenste over te gaan tot het vertellen van niet-verifieerbare verzinsels. Verzoeker heeft er duidelijk op gewezen dat hij niet veel contact had met mensen van de Iraanse gemeenschap, hetgeen een plausibele uitleg is voor zijn summiere doch oprechte verklaringen over de Afghaanse aanwezigheid in Semnan.

Verzoeker vraagt op basis van het voorgaande om aan hem de vluchtelingenstatus of minstens de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen. Ondergeschikt, vraagt hij om de bestreden beslissing te vernietigen en de zaak terug te sturen naar de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

3. Beoordeling van de zaak

3.1. De materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven, houdt in dat de bestreden beslissing op motieven moet steunen waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissing in aanmerking kunnen genomen worden.

3.2. In dit kader kan vooreerst worden opgemerkt dat verzoeker de bestreden beslissing aanvecht noch betwist waar gesteld wordt dat in zijn hoofde geen bijzondere procedurele noden bleken, dat redelijkerwijze kan worden aangenomen dat zijn rechten werden gerespecteerd en dat hij kon voldoen aan zijn verplichtingen.

3.3. Verzoeker stelt de Afghaanse nationaliteit te hebben, omwille van een gegronde vrees voor vervolging en een reëel risico op ernstige schade niet naar zijn land van herkomst te kunnen gaan en daarom nood te hebben aan internationale bescherming.

Van verzoeker mag, als verzoeker om internationale bescherming, in dit kader redelijkerwijze verwacht worden dat hij de asielinstanties, bevoegd om kennis te nemen van en te oordelen over zijn aanvraag tot hulp en bescherming, van meet af aan in vertrouwen neemt door een waarheidsgetrouw relaas uiteen te zetten (UNHCR, *Handbook on Procedures and Criteria for Determining Refugee Status*, Genève, 1992, nr. 205). Hij dient alle nodige elementen ter staving van het verzoek gelet op het bepaalde in artikel 48/6, § 1, eerste lid van de Vreemdelingenwet zo spoedig mogelijk aan te brengen. Hij heeft de verplichting om zijn volle medewerking te verlenen bij het verschaffen van informatie over zijn verzoek om internationale bescherming en het is aan hem om de nodige feiten en alle relevante

elementen aan te brengen zodat de asielinstanties kunnen beslissen over het verzoek om internationale bescherming. Deze medewerkingsplicht (die eerder reeds werd aangegeven in Europese richtlijnen, wetgeving en rechtspraak) vereist dus van een verzoeker om internationale bescherming dat hij de asielinstanties zo gedetailleerd en correct mogelijke informatie geeft over alle facetten van zijn identiteit, leefwereld en asielrelaas. De asielinstanties mogen van een verzoeker om internationale bescherming overeenkomstig artikel 48/6, § 1, tweede lid van de Vreemdelingenwet correcte en coherente verklaringen en waar mogelijk documenten verwachten over zijn identiteit en nationaliteit(en), leeftijd, achtergrond, ook die van relevante familieleden, land(en) en plaats(en) van eerder verblijf, eerdere verzoeken, de afgelegde reisroute, reisdocumentatie en de redenen waarom hij een verzoek om internationale bescherming indient. Overeenkomstig artikel 48/6, § 1, derde lid van de Vreemdelingenwet vormt het ontbreken van de in het eerste lid bedoelde elementen, en meer in het bijzonder het ontbreken van het bewijs omtrent de identiteit of nationaliteit, die kernelementen uitmaken in een procedure tot beoordeling van een verzoek om internationale bescherming, een negatieve indicatie met betrekking tot de algehele geloofwaardigheid van het relaas, tenzij de verzoeker een bevredigende verklaring heeft gegeven voor het ontbreken ervan. Indien de verzoeker bepaalde aspecten van zijn verklaringen niet staaft met schriftelijke of andere bewijzen, behoeven deze aspecten enkel geen bevestiging indien voldaan is aan de cumulatieve voorwaarden in artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet.

In de bestreden beslissing wordt op uitgebreide, duidelijke en gedetailleerde wijze uiteengezet waarom verzoeker, niettegenstaande hij bij de aanvang van zijn persoonlijk onderhoud bij het CGVS uitdrukkelijk werd gewezen op de op hem rustende medewerkingsplicht, blijkens zijn verklaringen en de neergelegde stukken kennelijk heeft verzaakt aan deze plicht tot medewerking, en dit aangezien hij zijn vermeende Afghaanse origine en nationaliteit niet aannemelijk heeft gemaakt.

In dit kader kan vooreerst worden opgemerkt dat verzoeker de bestreden beslissing geheel ongemoeid laat waar vastgesteld wordt dat hij (i) doorheen onderhavige procedure manifest tegenstrijdige verklaringen heeft afgelegd over zijn etnische origine; (ii) ondanks dat zijn familie vandaar zou stammen, niet wist wat Kolangar was; (iii) foutieve verklaringen aflegde waar hij ten onrechte beweerde dat de taliban reeds actief zouden zijn geweest ten tijde en aan de basis lagen van het vertrek van zijn familie uit Afghanistan. Deze motieven vinden steun in het dossier, zijn pertinent en terecht en blijven, gezien verzoeker deze niet weerlegt of betwist, onverminderd overeind.

Verder wordt in de bestreden beslissing terecht vastgesteld dat verzoeker en bijzonder verregaand gebrek aan kennis vertoonden omtrent het land waarvan hij de nationaliteit beweerde te hebben. De motieven dienaangaande luiden als volgt:

“Daarnaast heeft u pas in België gehoord van de bekende Afghaanse ex-president Najibullah. U kon bovendien enkel zeggen dat hij een politicus is en een goede persoon en dat hij gedood werd. Wanneer hij gedood werd wist u echter niet te zeggen. Gevraagd naar zijn etnische origine moest u eveneens het antwoord schuldig blijven (CGVS, p. 34 en 35). Wie Gulbuddin Hekmatyar is, wist u niet, u zou enkel zijn naam wel eens hebben gehoord (CGVS, p. 36). Nochtans is deze een gekende krijgsheer en voormalig eerste minister. Wanneer u wordt gevraagd wie Abdul Rashid Dostum is, kan u enkel vaagweg zeggen dat u zijn naam hoorde, dat hij een Afghaans politicus is en dat u hem gezien hebt in een filmpje op facebook. Wanneer u echter naar zijn etniciteit wordt gevraagd moet u het antwoord schuldig blijven. Wanneer u wordt gevraagd van waar hij origineel afkomstig is in Afghanistan blijkt u dit evenmin te weten. Nochtans is generaal Dostum als eerste vice president van Afghanistan en leider van de Oezbeekse minderheid één van de belangrijkste figuren in Afghanistan (CGVS, p. 36). Over de Afghaanse nationale held Ahmad Shah Masoud, weet u enkel te vertellen dat hij een Afghaans politicus is. Wanneer u wordt gevraagd om zelf bekende personen van Hazara of Pashtun origine te noemen moet u het antwoord schuldig blijven (CGVS, p. 36). Voorts kende u geen enkele Afghaanse politieke partij en gevraagd wat de Afghaanse nationale sport is, antwoordt u dat dit cricket is. Uit informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt blijkt echter dat buzkashi de nationale sport is van Afghanistan. Wanneer u wordt gevraagd naar de herfstmaanden van de Afghaanse kalender zijn, moet u het antwoord schuldig blijven. Het is ook opmerkelijk dat u buiten Logar slechts drie andere Afghaanse provincies kan noemen. Bovendien geeft u toe dat u de namen van deze provincies hoorde in het opvangcentrum in België. Namen van bekende Afghaanse Pashtun stammen kent u evenmin en wanneer de laatste verkiezingen plaatsvonden in Afghanistan weet u niet te zeggen. U werd ermee geconfronteerd dat u een opgeleid persoon bent, naar school bent geweest en zelfs grafische designs maakt op de computer. U werd gevraagd waarom u dan zo een beperkte kennis hebt over Afghanistan en u werd op het bevreemdende karakter hiervan gewezen. Als reactie stelt u dat u geboren en getogen bent in Iran. U verklaart dat het uw ouders waren die Afghanistan verlieten en naar Iran kwamen. U stelt

dat u er geen behoefte aan had om zaken te weten over Afghanistan. (CGVS, p. 34-38). Toch is het bevreemdend dat u niet meer zou hebben gehoord over Afghanistan van uw familie of de andere Afghanen in Semnan."

Verzoeker voert ter weerlegging van deze motieven geen dienstige argumenten aan. Met de loutere herhaling van de verklaring dat hij is geboren en getogen in Iran, biedt hij namelijk hoegenaamd geen uitleg voor zijn bijzonder verregaande onwetendheid omtrent het land waarvan hij de nationaliteit beweert te bezitten. Aangezien verzoeker zich in het kader van zijn verzoek om internationale bescherming zelf beroept op deze nationaliteit en ten aanzien van Afghanistan een nood aan internationale bescherming doet gelden, was het geenszins onredelijk om van hem te verwachten dat hij zich, gezien dit van essentieel belang is om een inschatting te maken van het eventuele risico dat hij zou lopen indien hij naar dit land zou gaan, terdege zou hebben geïnformeerd over dit land. Minstens kon worden verwacht dat hij dit zou hebben gedaan om de aangevoerde vrees voor vervolging en het aangevoerde risico op ernstige schade in het kader van onderhavige procedure te kunnen onderbouwen en stofferen aan de hand van de nodige achtergrondinformatie betreffende zijn land en de situatie aldaar. Dat hij kennelijk naliet dit te doen, maakt dat aan zijn beweerde nationaliteit en nood aan internationale bescherming niet het minste geloof kan worden gehecht.

Dit geldt nog des te meer nu ook verzoekers kennis omtrent de Afghaanse gemeenschap in Semnan in Iran klaarblijkelijk te wensen over liet. Hieromtrent wordt in de bestreden beslissing met reden gesteld:

"Vervolgens dient opgemerkt dat uw kennis over de Afghaanse gemeenschap in Semnan eveneens te beperkt is.

Wanneer u wordt gevraagd of er een grote Afghaanse gemeenschap was in Semnan, antwoordt u bevestigend. Wanneer u wordt gevraagd naar de etnische origine van de Afghanen die er woonden, repliceert u dat de meesten Hazara waren van origine, maar dat er ook Tadzjiken en Oezbeken woonden. Wanneer u wordt gevraagd namen te noemen van Hazara die u persoonlijk kent in Semnan kan u slechts twee namen noemen, van klasgenoten. U beweert dat u enkel die twee jongens kende en dat u geen andere personen van Hazara origine kende in Semnam, hetgeen niet aannemelijk is. Wanneer u wordt gevraagd naar Tadzjiken en Oezbeken die u kende in Semnan, kan u slechts de naam noemen van één buurman. Wanneer u wordt gevraagd welke andere Tadzjiken u persoonlijk kende in Semnan, verklaart u er geen andere persoonlijk te kennen. U werd daarna gevraagd welke mensen van Sadat origine (uw eigen etnische origine) u persoonlijk kende in Semnan, die geen familie of verwanten zijn van u. Als reactie verklaart u vaagweg dat u er velen kon zien, op ceremonies en andere gelegenheden, maar dat u hun namen niet vroeg. Dat u niemand van uw eigen etnische origine (naast uw eigen familie) bij naam kende in Semnan, terwijl u wel verklaart dat er veel mensen van uw eigen origine waren, ondermijnt uw bewering dat u heel uw leven in Semnan zou hebben verbleven als Afghaans vluchteling. Bovendien kan u nauwelijks iets vertellen over de Afghanen die u kende in Semnan. Zo weet u niet eens te zeggen van waar zij afkomstig zijn. Als uitleg voor uw onwetendheid geeft u aan dat u niet de gewoonte hebt om persoonlijke vragen te stellen aan mensen. U voegt toe dat er 1000 à 2000 mensen waren en dat u niet aan iedereen kon vragen van waar ze afkomstig waren. U werd daarna gevraagd waarom u niet meer contact had met andere Afghaanse vluchtelingen. Als reactie verklaart u dat u zich wilde integreren in de Iraanse gemeenschap, de Iraanse taal en cultuur wilde leren en dat u daarom meer contact had met Iraniërs (CGVS, p.20-22). Dat u slechts drie Afghanen, die geen familie zijn van u, persoonlijk kent, ondermijnt de geloofwaardigheid van uw bewering dat u heel uw leven onafgebroken in Semnan in Iran zou hebben geleefd als Afghaans vluchteling.

Bovendien weet u niet dat er in het jaar voor uw vertrek een nieuwe school is gebouwd in het Afghaans vluchtelingenkamp in de buurt van Semnan. Wanneer u wordt gevraagd of er in de jaren voor uw vertrek nog scholen zijn geopend in het kamp, antwoordt u dat er geen scholen zijn geopend. U voegt toe dat u niet weet of er na uw vertrek scholen zijn geopend. Nochtans blijkt uit informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt dat er in 2014 een nieuwe school werd geopend in het vluchtelingenkamp, met de hulp van Japan en andere geïndustrialiseerde landen (CGVS, p.32).

Geconfronteerd met de plaatsnaam Islam Qala, blijkt u deze niet te kennen. Dit is echter de meest gebruikte grensovergang langs waar Afghanen terugkeren naar Afghanistan (CGVS, p.33-34). U kan wel twee plaatsen noemen waar grensovergangen gelegen zijn tussen Afghanistan en Iran, namelijk Herat en Zahedan. Wanneer u wordt gevraagd hoe de grensovergang bij Herat wordt genoemd verklaart u dit niet te weten. Wanneer u wordt gevraagd te vertellen over Zahedan verklaart u niet te weten of die plaats nu gelegen is op de grens tussen Afghanistan en Iran of de grens tussen Pakistan en Iran (CGVS, p.38)."

Verzoeker slaagt er niet in om afbreuk te doen aan deze motieven. Met zijn loutere herhaling van zijn eerdere verklaringen en de boude bewering dat hieruit net de oprechtheid van zijn verklaringen zou blijken, doet hij namelijk op generlei wijze afbreuk aan de voormelde, inzake zijn eerder afgelegde

verklaringen gedane vaststellingen. Voor het overige laat verzoeker de voormelde motieven ongemeoid. Derhalve blijven zij onverminderd gelden.

Tot slot kan worden opgemerkt dat verzoeker de bestreden beslissing evenmin aanvecht of betwist waar met recht vastgesteld wordt dat hij ook over zijn voorgehouden reisweg naar België ongeloofwaardige verklaringen aflegde. Deze vaststelling doet andermaal afbreuk aan de algehele geloofwaardigheid van verzoekers gezegden en van zijn vermeende nationaliteit en herkomst.

De door verzoeker neergelegde documenten, opgenomen in de map 'documenten' in het administratief dossier, kunnen aan het voorgaande geen afbreuk doen. Vooreerst kan in dit kader worden opgemerkt dat, in tegenstelling met wat verzoeker tracht te laten uitschijnen, geenszins moet worden aangetoond dat deze documenten vals zijn om hieraan bewijswaarde te ontzeggen. Ook om andere redenen dan hun aangetoonde valsheid, kan aan deze stukken bewijswaarde worden ontzegd. *In casu* wordt in de bestreden beslissing en ten aanzien van de neergelegde stukken met recht gemotiveerd:

“Zo dient opgemerkt te worden dat de Amayesh kaart die u voorlegt een kopie betreft waarvan de authenticiteit op geen enkele manier kan worden nagegaan. Hetzelfde geldt voor de kopieën van de vluchtelingenkaarten van uw ouders. Bovendien blijkt uit de informatie beschikbaar op het CGVS blijkt dat het mogelijk is om Iraanse documenten te verkrijgen tegen betaling. Niet alleen de aanwezige corruptie maar ook het feit dat Iran zowel een land van bestemming, vertrek en doorreis is voor vluchtelingen maakt dat er een lucratieve markt is voor het aanbieden en verkrijgen van valse documenten. In Iran zijn veel ronselaars actief die de inwoners van Iran of de buurlanden, zoals Afghanen, proberen te overtuigen om gebruik te maken van hun diensten. Op sociale media zijn verschillende berichten te vinden van smokkelaars die reclame maken voor hun diensten. Vaak gaat het dan om het aanbieden van een reis naar Europa met bijhorende valse documenten. Meestal worden er reisdocumenten, bijvoorbeeld valse Schengenpaspoorten, maar evengoed packages aangeboden met nodige documenten om een asielaanvraag te ondersteunen, zoals diploma's etc. De inhoud van de taskara van uw vader stemt dan weer niet overeen met uw verklaringen. Zo werd deze afgeleverd in het jaar 1375 (Afghaanse kalender, stemt overeen met de periode maart 1996/ maart 1997 volgens onze kalender). U beweert echter dat uw vader Afghanistan reeds eerder verliet, met name 35 of 40 jaar geleden (CGVS, p. 13 en 14). Daarnaast blijkt uit bovenvermelde informatie dat in Afghanistan en zelfs daarbuiten zeer gemakkelijk op niet-reguliere wijze, via corruptie en vervalsers, Afghaanse 'officiële' documenten kunnen verkregen worden. Veel Afghaanse documenten zijn, ook na gedegen onderzoek door Afghaanse deskundigen, niet van authentieke documenten te onderscheiden. Bijgevolg is de bewijswaarde van dergelijke documenten bijzonder relatief en volstaan zij op zich niet om de eerder vastgestelde ongeloofwaardigheid van uw relaas te herstellen.”

Verzoeker voert ter weerlegging van deze motieven niet één concreet en dienstig argument aan. Bijgevolg worden zij door de Raad overgenomen.

Gelet op het voorgaande, wordt in de bestreden beslissing terecht geconcludeerd:

“Gelet op het geheel van bovenstaande vaststellingen hebt u niet aannemelijk gemaakt daadwerkelijk over de Afghaanse nationaliteit te beschikken. Gelet op de ongeloofwaardigheid van uw beweerde herkomst uit en nationaliteit van Afghanistan kan er evenmin enig geloof worden gehecht aan de door u aangehaalde nood aan bescherming die er onlosmakelijk mee verbonden is. Bijgevolg maakt u niet aannemelijk dat u gegronde redenen heeft om te vrezen voor vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin of een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

Uit bovenstaande vaststellingen blijkt dat u niet de waarheid heeft verteld over uw nationaliteit, dit in weerwil van de plicht tot medewerking die op uw schouders rust. Door uw gebrekkige medewerking op dit punt verkeert het Commissariaat-generaal in het ongewisse over uw werkelijke nationaliteit, waar u voor uw aankomst in België leefde, onder welke omstandigheden, en om welke redenen u uw werkelijke streek van herkomst verlaten heeft. Het belang duidelijkheid te verschaffen over nationaliteit kan niet genoeg benadrukt worden. U werd daarom tijdens het persoonlijk onderhoud op de zetel van het CGVS d.d. 2 januari 2018 uitdrukkelijk gewezen op het belang van het afleggen van correcte verklaringen met betrekking tot uw identiteit, uw nationaliteit, de landen en plaatsen van eerder verblijf, reisroutes en reisdocumenten (CGVS, p.2-3).

U werd op het einde van het persoonlijk onderhoud uitdrukkelijk geconfronteerd met de vaststelling dat er getwijfeld werd aan uw nationaliteit. U bleef echter vasthouden aan uw verklaringen (CGVS, p.37).

Door bewust de ware toedracht aangaande uw werkelijke nationaliteit, dat de kern van uw asielaanvraag raakt, te verzwijgen maakt u bijgevolg niet aannemelijk dat u daadwerkelijk nood heeft aan internationale bescherming.”

Verzoeker heeft aldus op ernstige wijze verzaakt aan de op hem rustende medewerkingsplicht, zoals hoger omschreven en zoals aangegeven in de bestreden beslissing. Verzoeker weigert gelet op de voormelde vaststellingen moedwillig klaarheid te scheppen over en maakt het onmogelijk een duidelijk zicht te krijgen op zijn werkelijke nationaliteit, achtergrond, herkomst, situatie en problemen.

Bijgevolg maakt hij het door zijn eigen toedoen onmogelijk om zijn werkelijke nood aan bescherming in te schatten, is de situatie in zijn zelfverklaarde land en regio van herkomst verder niet relevant en kan deze situatie geenszins volstaan om in zijn hoofde het bestaan van een nood aan internationale bescherming aannemelijk te maken. Verzoeker dient het bestaan van zulke nood *in concreto* aan te tonen en kan daarbij niet volstaan met een loutere verwijzing naar de situatie in een bepaald land of een bepaalde regio. Hij dient tevens een verband aan te tonen tussen deze situatie en zijn persoon en blijft hier, gelet op het voorgaande, schromelijk in gebreke.

3.4. In acht genomen hetgeen voorafgaat, kan niet worden aangenomen dat verzoeker een gegronde vrees voor vervolging koestert in de zin van artikel 1 van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet.

3.5. Verzoeker toont gelet op het voormelde evenmin aan dat in zijner hoofde zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij bij een terugkeer naar zijn land en regio van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2 van de Vreemdelingenwet.

De Raad benadrukt te dezen nogmaals dat verzoeker moedwillig leugenachtige verklaringen aflegt over en weigert een zicht te bieden op zijn werkelijke nationaliteit, achtergrond, herkomst, situatie en problemen. Het is nochtans de taak van verzoeker om zijn verzoek om internationale bescherming te staven en deze regel geldt onverkort wat betreft de subsidiaire beschermingsstatus.

In dit kader benadrukt de Raad dat het hem niet toekomt om te speculeren over de werkelijke nationaliteit, herkomst en achtergrond van verzoeker voor zijn komst naar België, over verzoekers reële problemen en situatie en over de vraag of verzoeker al dan niet afkomstig is uit of kan verblijven in een land of regio waar geen risico op ernstige schade aanwezig is. De Raad kan uit het voorgaande enkel afleiden dat verzoeker zelf meent dat zulk risico in zijn hoofde niet voorhanden is.

3.6. De Raad ziet gelet op de hoger gedane vaststellingen geen reden om de bestreden beslissing te vernietigen en de zaak terug te sturen naar de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op vijftwintig februari tweeduizend negentien door:

dhr. J. BIEBAUT,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. R. VAN DAMME,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

R. VAN DAMME

J. BIEBAUT